

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund, DK Denmark

Telefon +45 43961371 – e-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Bank – IBAN nr. DK0330000003141861 – SWIFT-BIC: DABADKKK

Bank reg. nr. 4434 – kontonr. 0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 142

November 2021

Kære venner.

Så er der nyt fra Lakshmi Ashram igen.

Jeg vil samtidig ønske jer alle et godt nytår!

Denne gang bringer Sancharet følgende artikler:

- Vi genopretter de traditionelle kilder ved Maya Verma
- Diwali-festival ved 11. klasse
- Seks dages træningsprogram for ledere af Lakshmi Ashrams tre landsbybiblioteker 8.-13. november 2021 ved Champa Joshi

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet hen over året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

SANCHAR 142

Vi genopretter de traditionelle kilder

Maya Verma

Vand er en integreret del af vores liv. Det var man klar over, dengang det var landsbyernes egen opgave at tage sig af de lokale vandressourcer. Man forstod at alt liv afhænger af vand og forstod hvor afhængige vi alle er af det. I dag er det vandforsyningsenheden Jal Nigam, der styrer vandforsyningen. I landsbyerne er

man begyndt at forholde sig temmelig lemfældigt til vores vandressourcer. Det kan være fordi varetagelsen af vores vandforsyning nu er ændret fra lokalt til nationalt plan. I dag får folk vand direkte ind i deres hjem og betaler for det. De traditionelle kilder bruges ikke så meget mere. Det betyder at vandtrykket i dem falder, og flere af dem er tørret ud. På Lakshmi Ashram blev vi opmærksomme på, hvor vigtigt det er at få genoprettet disse traditionelle kilder.

I 2017 planlagde Lakshmi Ashram sammen med Peoples Science Institute (PSI) i Dehradun at genoplive de traditionelle kilder. Lod-dalen ligger ca. 16 kilometer fra Kausani, og her lavede PSI en undersøgelse af vandsituationen. Undersøgelsen afslørede hvordan den omfattende regn i 2016 havde ødelagt vandledningerne i en række landsbyer. Dette betød at flere landsbyer var uden drikkevand, og folk begyndte at lede efter naturlige kilder. Vi organiserede derfor et program (Jal Chetan Yatra) i flere landsbyer i Lod-dalen med det formål at gøre folk mere bevidste om vandressourcerne og bevidste om konsekvenserne af den faldende vandstand i de naturlige kilder. I programmet blev der lavet små skuespil, sange, slogans og åbne diskussioner i landsbyerne. Publikum var med, for alle kendte til vandproblemet.

Så gik arbejdet med genopretningen af kilder for alvor i gang. I hver landsby blev der dannet vandkomiteer, der fik ansvaret for at gennemføre arbejdet. Med teknisk støtte fra PSI og finansiel støtte fra Bajaj Auto Limited kom der forskellige initiativer i gang. Traditionelle teknikker og nyere teknikker gik hånd i hånd i arbejdet med at øge vandstanden ved Sai flodens udspring. Landsbykvinderne blev meget engageret i dette arbejde, da de på egen hånd kendte til problemerne med vandforsyning.

Der blev bygget damme (Chals og Khals), der skulle gemme overfladevand. Kanalerne blev drænet, de blev gjort dybere og videre i området over kilderne. Der blev plantet egnede træarter

og græsarter i området. Himalaya-egen (Banj) blev opdyrket i landsbygartnerier af kvinderne og deres børn. Stiklingerne blev af så god kvalitet at Skovstyrelsen købte af dem!

Vi ser nu gode resultater af vores arbejde for at øge vandstanden i de naturlige kilder. Omkring 15 kilder har nu øget vandstand mens andre har fået vand efter at været helt udtørrede. Det bedste ved det hele er, at vi har fået helt nye kilder, for grundvandet er steget i området, som vi bearbejdede.

I landsbyen Chanoli er vandstanden steget så meget, at man har bygget en 18.000 liter tank, som nu er fuld af vand. Vandtanken er opført ved hjælp af arbejdskraft fra landsbyen.

Man besluttede rundt omkring i landsbyerne at indhegne og låse området omkring kilderne for at have en vis kontrol med, at de holdes rene, og for at der er en retfærdig fordeling af vandet. Ved vores fælles hjælp fremstår kilderne nu rene og smukke.

I dag har omkring 20 landsbyer vandkomiteer, og problemet med vandforsyning i Lod-dalen er nu stort set løst. Det har inspireret andre landsbyer i de nærliggende dale til at gå i gang med lignende arbejde for at få vand i deres traditionelle kilder. De har hårdt brug for det, især i den varme sæson er der vandmangel.

Diwali

11. klasse

Indien kaldes ofte festivalernes land, og bag hver festival gemmer der sig en historie. Sådan er der også en historie bag fejringen af Diwali.

Det siges, at da Lord Rama, Sita og Lakshman, efter at have tilbragt fjorten år i eksil i skoven, vendte tilbage til deres by Ayodhya, så tændte indbyggerne i glæde i Ayodhya vægelamper (Diyas) og dekorerede hele byen med blomsterkranse, og festlighederne varede i flere dage. Lige siden da i næsten hele Indien er denne lejlighed fejret som

Lysets Festival eller som Dipawali.

Denne festival fejres i november i den traditionelle kalender i anledning af nymånen i Kartika-måned. Som forberedelse giver landsbyboerne deres hjem en god omgang rengøring, maler træværket og dekorerer døråbningerne med smukke Alpana- og Rangoli-designs.

Tidligere blev Dipawali-festivalen fejret ved at tænde vægelamper og stearinlys og med kun lidt

fyrværkeri. Men med tiden ændrede festivalens karakter sig langsomt, og i dag bliver fyrværkeri affyret for meget, hvilket nogle gange får det til at se ud som om, at denne festival kun er til for fyrværkeriet, og folk finder simpelthen glæde ved dette. Som et resultat er festivalens sande værdighed og dybsindighed stærkt forringet. Og som et resultat af denne overdrevne tænding af fyrværkeri er både luftforurening og støjforurening stærkt stigende. Vi i ashrammen er meget bekymrede over dette, for det er skadeligt både for vores vejtrækning og for vores generelle sundhed. Her lever vi i et forureningsfrit miljø, og vi er alle motiverede til at opretholde det på denne måde.

Måden, hvorpå vi fejrer Dipawali i ashrammen, er meget anderledes end i samfundet som helhed. Vi har besluttet, at vi ikke vil tænde fyrværkeri af nogen art, og at vi vil fejre Dipawali sammen med glæde i et rent miljø.

To dage før Dipawali er alle gået sammen om at male *Rangoli*-mønstre i forskellige designs på tærsklen til deres værelser, såvel som i fællesrum som mødesal, kontor, køkken og gæstehus. Eleverne blev opdelt i grupper, og de udførte alle dette fine arbejde med at male hver eneste streg af *Rangolis* meget opmærksomt og med stor interesse og ansvar, idet deres ældre søstre vejledte dem. I år havde de mere tid til denne aktivitet, hvilket gav dem mulighed for at udmærke sig.

På den første dag af Dipawali, Mahalakshmi Puja, blev omkring to hundrede vægelamper placeret på et stort *Rangoli*-design på skoleverandaen. Radha Didi tændte den første lampe for at indvie Dipawali-festlighederne. Derefter gik alle eleverne sammen om at tænde vægelamperne og samledes derefter i en cirkel i gården for at synge – Bhajans, hvorefter hver af eleverne tog to vægelamper (*Diyas*) op og placerede dem på rækværket af verandaen foran værelserne. I mørket ved aftenmørket på denne nymåneaften var disse lyslinjer meget attraktive. Vores *Rangoli* og *Alpana* designs, guirlanderne af morgenfruer over dørene og de tændte lamper fik omgivelserne til at se så smukke ud, som om dette var byen Ayodhya.

På denne første dag i Dipawali tilbeder vi gudinden Lakshmi, gudinden for rigdom og velstand. Vi samledes i Shanti Bhavan, vores mødesal, som pigerne havde indrettet og skabt med en lille helligdom, og sang og udførte derefter en tilbedelse af gudinden. Efter dette blev de hellige gaver

ofret til gudinden uddelt. Forskellige slags slik forbundet med især Diwali - khil, khilauna og batasha, sammen med frugter - bananer og æbler, blev serveret til alle. Alle var meget glade.

Den følgende dag fejres som Govardhan Puja. På denne dag tilbydes køerne især. I den hinduistiske tro bliver koen tilbudt som moderen, og også i ashrammen holder vi denne ånd og tradition i hævd. I ashrammen kender vi denne dag bedre som Van Bhoj (Skovfest). I ashrammen havde Sarala Behn startet en meget speciel og fin tradition, som vi har videreført indtil i dag, nemlig med at gå op i skoven, spise frokost der, og så i en helt fri og let atmosfære synge, danse og optræde sammen for at have det sjovt. Også i år, som i nogle år tidligere, tilberedte pigerne al maden i ashram-køkkenet og bragte den derefter op på engen tæt på ruinerne af det gamle hus kendt som Nepal Bhavan. Her spiste vi alle sammen, mens vi sad i det fri under en klar blå himmel med de høje træers frodige grønne planter omkring os, og så præsenterede vi børn vores program. Alle nød det utroligt. Da vi kom tilbage ned ad bjergskråningen, stødte vi chyoore, tilberedt ved at sætte riskorn i blød i ti dage og derefter, om aftenen på Govardhan Puja, stegte riskornene og støttede dem i en stenmorter.

Den tredje dag i Dipawali er kendt som Bhaiya Dooj. Denne festival er primært en festival, der symboliserer båndene mellem brødre og søstre, hvor søstre velsigner deres brødre. I Kumaun velsigner søstre deres brødre med chyoore. I familien placerer de ældre chyoore på hovedet af alle familiemedlemmer og giver dem deres velsignelser. Da vi samledes til frokost, velsignede Radha Didi os hver især, før vi spiste, og placerede chyoore på vores hoveder. Vi følte os alle ekstremt heldige, fordi Radha Didi på hver festival skænker sin kærlighed og velsignelser til hver og en af os.

På denne måde havde vi alle i ashram-familien sammen i løbet af disse tre dage fredeligt og glædeligt fejret Dipawali-festivalen. Alle de nye piger nød meget, hvordan vi fejrede Dipawali i ashrammen.

Seks dages træningsprogram for ledere af Lakshmi Ashrams tre landsbybiblioteker - 8.-13. november 2021

Champa Joshi

Lakshmi Ashram driver i øjeblikket tre Kasturba børnebiblioteker (Kasturba Bal Pustakalay) i tre nærliggende dale. Det første blev etableret i landsbyen Raulyana i toppen af Kosi-dalen, det andet i Jhupulchaura i Lod-dalen, og senest er et tredje bibliotek blevet åbnet i landsbyen Baiganiya i Mansa Nala-dalen. Et seks dages træningsprogram blev for nylig arrangeret af Lakshmi Ashram for de tre kvinder, der leder disse biblioteker, og udover disse tre kvinder deltog vores fire arbejdere på landsbyniveau også.

Dette træningsprogram blev planlagt og gennemført i to faser. De første tre dage af træningen blev afholdt i Lakshmi Ashram, i inspirerende tilstedeværelse og under vejledning og ledelse af Radha Didi.

Hver dag var træningsprogrammet opdelt i to faser, med fokus på både de underliggende principper og deres praktiske anvendelse. I den første fase på åbningsdagen diskuterede Radha Didi indgående vores hovedmål med at etablere børnebiblioteker i landsbyerne. Hun sagde, at Lakshmi Ashram for at opbygge gode borgere har åbnet biblioteker på landsbyniveau for børnene.

Derfor er de ansvarlige for bibliotekernes drift nødt til at forstå, at centrene ikke blot er biblioteker, hvorfra børnene kan låne bøger og derefter efter læsning returnere dem.

De skal også udføre forskellige aktiviteter med børnene, som vil hjælpe med at udvikle alle aspekter af deres personligheder.

Sådanne aktiviteter vil blive gennemført via biblioteket med de små børn og teenagere, som er afgørende for udviklingen af deres personligheder, aspekter, der stort set ignoreres af deres skole og deres forældre.

Disse omfatter udvikling af en følelse af ærlighed i deres personlige liv, en forståelse og tilknytning til det naturlige miljø og mellemmenneskelige relationer baseret på kærlighed og respekt, sammen med en følelse af at hjælpe hinanden, såvel som deres forældre. At spille spil, synge sange og skuespil er alle midler, der bidrager til at forbedre deres helbred og øge deres lykke.

Sammen med disse aktiviteter ved hjælp af ens skøn kan man læse og forklare historier og skuespil for børnene og søge at inspirere børnene til at tage den moral, der læres i disse historier, op i deres egen adfærd. Et yderligere aspekt af biblioteksledernes arbejde er at skabe gode kontakter til børnenes forældre og familier og gøre en indsats for, at børnene kan identificere sig dybt med deres landsby. Vi skal søge at skabe en entusiastisk atmosfære på bibliotekerne, så de bliver et middel til at indgyde gode værdier og forståelse hos den enkelte.

Gennem vores biblioteker søger vi at arbejde med børnene på en sådan måde, at hvert enkelt barn vil afvise enhver form for stoffer eller rusmidler og i stedet finde en plads i deres liv til gode egenskaber. Ligeledes skal vi være varsomme i vores brug af moderne teknologi, og vi diskuterede sammen, hvordan vi bedst kan sikre, at de unge ikke misbruger disse gadgets.

Det andet aspekt af træningen var at formidle færdigheder til praktiske aktiviteter, med praktisk træning i protestsange og børns spil samt undervisning i forskellige metoder til at fortælle historier til børn. Historier er en levende uddannelse, hvorigennem vi kan formidle vores emne til børnene.

En måde at udvikle koblinger hos børnene til deres naturlige omgivelser er at lave legetøj ved hjælp af lokale materialer – jord, sten osv.

De unge kvindelige praktikanter reagerede meget entusiastisk og med stor interesse på disse aktiviteter og hyggede sig meget. Nu vil de være i stand til at engagere de små børn og teenagere i alle disse aktiviteter.

På den tredje dag diskuterede vi sammen læringen fra de foregående to dage, og hvordan vi kunne bringe kvalitet til vores arbejde med børnene. Deltagerne understregede behovet for, at Lakshmi Ashram fra tid til anden giver vejledning og motivation til dem, der leder bibliotekerne.

Efter de tre dages træning i ashrammen fandt tre dages træning sted i de tre landsbybiblioteker.

Den første dag fandt træningen sted i Jhupulchaura, og de følgende to dage i henholdsvis Baiganiya og Rauliyana.

Biblioteket i Jhupulchaura er blevet flyttet til et andet hus. Omkring halvtreds til tres elever gør brug af dette bibliotek. Meget små børn kommer ikke. Da dette bibliotek er centralt beliggende tæt på mellemhøjskoler og folkeskoler, er det meget veludnyttet.

Biblioteket i Baiganiya i Mansa Nali-dalen er meget levende, og den unge kvinde, der driver biblioteket, interesserer sig meget for sit arbejde. Størstedelen af de børn, der bruger biblioteket, bliver undervist i engelsk, men de mangler i det store og hele selvtillid. Hvis du stillede dem spørgsmål, var de tøvende med at svare og manglede evnen til at udtrykke sig flydende. Men lige siden biblioteket åbnede, er børnene meget glade for deres bibliotek og har udviklet en stor interesse for læring og forståelse, og deres selvtillid har udviklet sig meget. Vi tilbragte halvanden

time med børnene om eftermiddagen, og de deltog meget entusiastisk i alle aktiviteterne. Der er dog stadig behov for at arbejde hårdt sammen med børnene for at videreudvikle deres evne til at udtrykke sig selvsikkert verbalt.

Børnene, der bruger biblioteket i Raulvana, for enden af Kosi-dalen, har dog ingen som helst hævninger. De huskede alle de aktiviteter, de havde lært i det forløbne år, og har udviklet mange gode egenskaber – såsom at holde deres bibliotek rent, bede bønner, når de mødes, vise respekt for mennesker og interagere med hinanden med kærlighed og samarbejde.

På alle tre biblioteker er lysten og interessen for at lære steget meget hos børnene. Stemningen i landsbyerne er også blevet bedre. For de børn, der tidligere har vandret her og der på veje og stier, har bibliotekerne givet dem en ny følelse af retning og livssyn.

Lakshmi Ashram familien vinter 2021

